

МАЯ ПЕРШАЯ КАЗКА

КАЗКИ З УСЯГО СВЕТУ

Серыя «Мая першая казка» заснавана ў 2018 годзе

Мастак: В. Валынец

У перакладзе А. Емяльянава-Шыловіча

*Пераклад ажыццёўлены па выданні:
«Сказки со всего света», Минск, Харвест, 2019 г.*

К14 Казкі з усяго свету / перакл. з руск. мовы А. Емяльянаў-Шыловіч. — Мінск : Харвест, 2019. — 64 с. : іл. — (Мая першая казка).

ISBN 978-985-18-4590-9.

Казка – гэта чароўнае лютэрка, якое паказвае нам саміх сябе і свет вакол у іншых колерах і формах. Чытаючы і слухаючы казкі, дзеткі вучацца бачыць і адчуваць шырэй і глыбей, развіваюць уяўленне і эмпатыю, так неабходныя дзеля паспяховага фарміравання паўнацэннай асобы.

У кнігу ўвайшлі казкі ў перакладзе А. Емяльянава-Шыловіча: «Тры парсючкі і Шэры Воўк» (па матывах англійскай народнай казкі), «Тры козлікі і страшны троль» (па матывах нарвежскай народнай казкі), «Зімовішча звяроў» (руская народная казка), «Як Месяц з Пеўнем пасварыліся» (па матывах нарвежскай народнай казкі) і казка А. Емяльянава-Шыловіча «Мышка па мянушцы Чысцёха».

УДК 821(4)-93-343.4
ББК 83.84(4)-445

Тры парсючкі і Шэры Воўк

Па матывах англійскай народнай казкі
(у перакл. А. Емяльянава-Шыловіча)

Тры козлікі і страшны троль

Па матывах нарвежскай народнай казкі
(у перакл. А. Емяльянава-Шыловіча)

А. Емяльянаў-Шыловіч

Мышка па мянушцы Чысцёха

Зімовішча звяроў

Руская народная казка
(у перакл. А. Емяльянава-Шыловіча)

Як Месяц з Пеўнем пасварыліся

Па матывах нарвежскай народнай казкі
(у перакл. А. Емяльянава-Шыловіча)

ТРИ ПАРСЮЧКІ І ШЭРЫ ВОЎК

(па матывах англійскай народнай казкі)

A colorful illustration of a beaver character with a long white beard, wearing a brown hat, a brown coat over a white shirt and a purple polka-dot tie, and blue sleeves. The beaver is looking upwards and to the right. The background features rolling green and yellow hills, a winding path, and a blue sky with several butterflies in yellow, blue, and red. A white rectangular box containing text is positioned in the upper left area of the illustration.

Жылі-былі калісьці на белым свеце тры браты, тры парсючкі. Усе аднолькава ружовенькія, прыгожаныкія. Нават імёны мелі падобныя. Клікалі іх проста: Пік, Пак і Пок.

Цэлае лета парсючкі бегалі, куляліся, гулялі ў квача і хованкі. Але вось надышла восень, падзьмулі ветры, па начах стала холадна.

Аднаго дня старэйшы брат Пок сказаў:

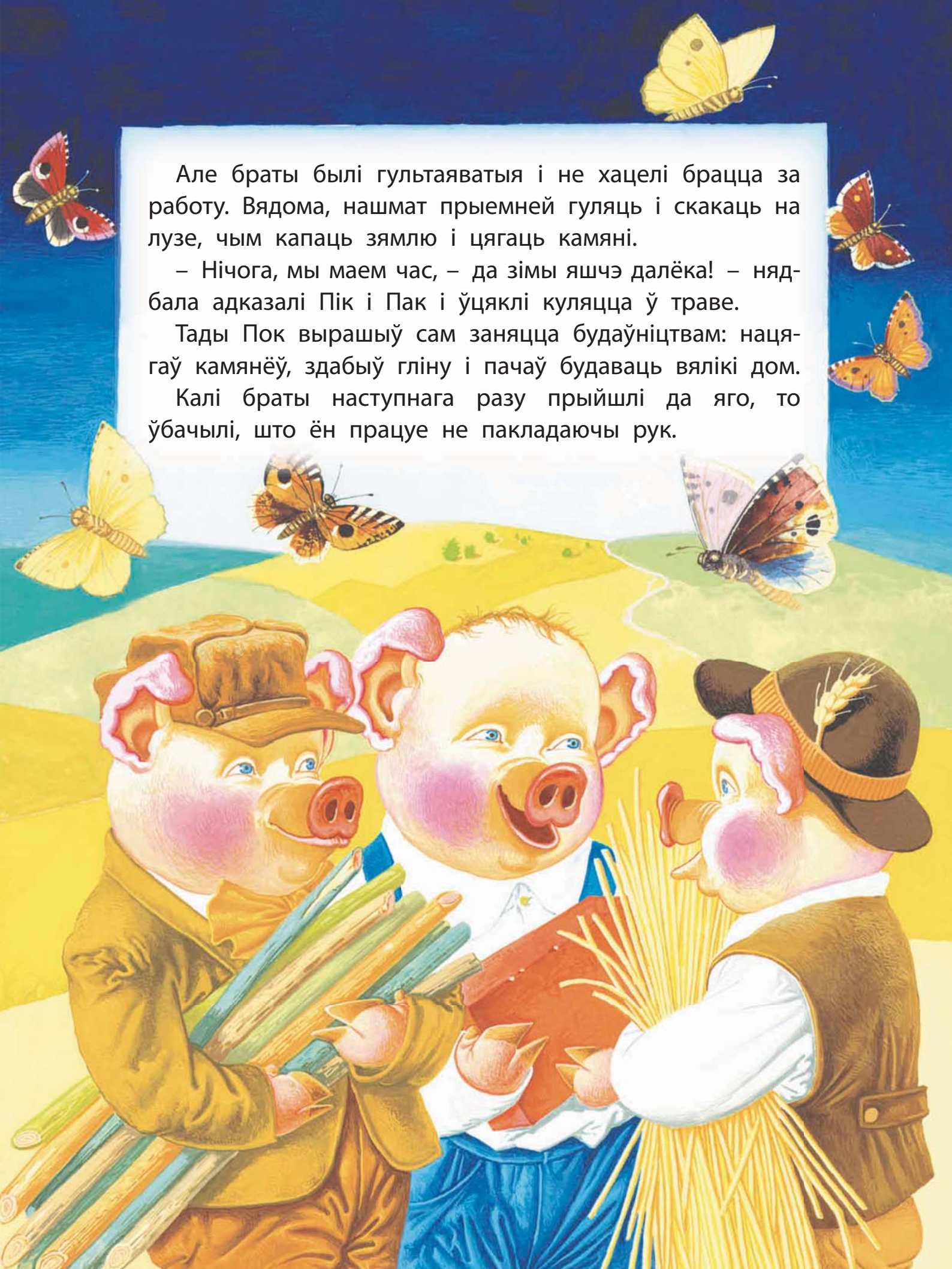
– Вось і халады наступілі. Я так прамерз гэтае ночы. Варта нам, браточкі, пабудаваць добры моцны дом. Ён нас і ад непагадзі абароніць, і ад Ваўка.

Але браты былі гультаяватыя і не хацелі брацца за работу. Вядома, нашмат прыемней гуляць і скакаць на лузе, чым капаць зямлю і цягаць камяні.

– Нічога, мы маем час, – да зімы яшчэ далёка! – нядбала адказалі Пік і Пак і ўцяклі куляцца ў траве.

Тады Пок вырашыў сам заняцца будаўніцтвам: нацягаў камянёў, здабыў гліну і пачаў будаваць вялікі дом.

Калі браты наступнага разу прыйшлі да яго, то ўбачылі, што ён працуе не пакладаючы рук.

Час ішоў, з дрэваў пачало аблятаць лісце, а браты-абібокі толькі і рабілі, што з ранку да вечара плюхаліся ў лужы або гулялі ў квача. Яны нават думаць не хацелі, пра тое, каб будаваць дом.

– Ну, сёння мы яшчэ пагуляем, – казалі яны. – А заўтра возьмемся за работу.

Але і наступнага дня яны казалі тое самае.

І толькі пасля таго, як падмарозіла, парсючкі пачалі нешта рабіць.

